

Den 12de ankom **Sans Majestæt Kongen** med sin Hofetat og samtlige Medlemme af Ministeriet med Undtagelse af Justitsministeren*).

Ved sin Indtrædelse i Salen modtoges Hans Majestæt af et „Kongen leve“, der ledsagedes med et ni Gange gjentaget Hurra!

Allerhøistfamme oplæste berester fra Thronstolen følgende Tale:

Vor Kongelige Hilsen!

For første Gang efter Forfatningsfagens Eilenbebringelse sammentræder idag den danske Rigsdag. Vi nære det tillidsfulde Haab, at dens Virksomhed maa blive rig og velsignelsesfuld for Danmarks Rige, og at fælles Kjærlighed til Fædrelandet maa samle alle Kræfter om det ene Maal, at styrke Staten og sikke dennes Fremtid saavel udadtil som i det Indre.

Vor høitelskede Datter Prindsesse Dagmar er for faa Dage siden indtraadt i Ægteskab med Thronarvingen til det Russiske Rige. Den hjertelige Hengivenhed, paa hvilken Vor Datter har modtaget saa mange usorglemmelige Bøtter ved sin Afreise herfra, bærer Vidne om den Deel, som Vort trofaste Folk tager i Vor Glæde over denne Forbindelse, og er Os en Trøst i Vort Savn. Vi ere forvisede om, at Vor Rigsdag med Nedebønhed vil give sit Samtykke til den Bevilling, som vil blive forelagt i Anledning af Vor Datters Udflugt og Medgift.

Betydningsfulde Begivenheder have forandret de politiske Forhold i Mellemeuropa. Uden at berøres af Krigens Ulykker, vil Danmark dog ikke forblive uberørt af dens Resultater. Samtidigt med, at Preussen har forenet Nordtyskland under sin Ledelse, har det i Pragerfreden paataget sig den Forpligtelse at tilbagegive Danmark den nordlige Deel af Slesvig, forsaavidt Befolkningen ved en fri Afstemning udtaler sig derfor. Endnu er denne Afstemning ikke bragt til Udførelse; men Tractatens Ord og den nationale Retning, hvori de europæiske Forhold have udviklet sig, ere Os en Vorgen for, at ogsaa Vi skulle naae de for Vor Stat betryggende og for Vort Folk naturlige Grændser, et Maal, paa hvilket Vi siden Wienerfredens Afslutning ikke have ophørt at rette Vore Forhaabninger, og hvis Ketsfærdighed de ninteresserede vensfabelige Magter — og navnlig de Franckes Keiser med en Interesse, som Vi dybt paastjonne — forlængst have anerkjendt. I Gjenforeningen med de trofaste danske Brødre i Nordflesvig see Vi Opfyldelsen af et Ketsfærdighedskrav imod dem og den

*) Grev Frijs-Frijsenborg, Conseilspræsident og Udenrigsminister;
Kammerherre Rosenorn-Teilmann, Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet;
Contreadmiral van Dookum, Marineminister;
Generalmajor Naassøff, Krigsminister;
Statsraad Leuning, Justitsminister;
Jagermester Fønnesbøch, Finansminister;
Godseier Estrup, Indenrigsminister.